Dosarul nr.3-21/23 (2-23041943-24-3-22032023)

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

16 septembrie 2026
or.Criuleni*****

Judecătoria Criuleni, sediul central
Instanţa în următoarea componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Arapu-Buțco Alina
Grefier Nichitin Oxana, Olga Babor
Cu participarea reclamantului Novac Ion, avocatului Gh.Plăcintă ce reprezintă interesele lui Novac Semion, Novac Maria, Lungu Ludmila a reprezentantului pîrîților Consiliului local Dubăsarii Vechi, avocatul Briceac Andrei

examinînd în şedinţă publică, în procedura contenciosului administrativ, acţiunea concretizată din 21.07.2026 înaintată de Novac Ion, Novac Semion, Novac Maria și Lungu Ludmila împotriva primăriei Dubăsarii Vechi și a Consiliului sătesc, Dubăsarii Vechi, *cu privire la anularea actelor administrative defavorabile şi obligarea emiterii actului administrativ favorabil*

Apel nemotivat depus la 24 septembrie 2026 de avocatul Aurel Chetrușca, hotărârea redactată la 26.10.2026.

A CONSTATAT:

Argumentele părţilor la proces:

La 22 martie 2023, Novac Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Dubăsarii Vechi și Consiliului local Dubăsarii Vechi, raionul Criuleni, cu privire la anularea dispoziției primarului nr. 140 din 28 septembrie 2022, a actului de inventariere a bunurilor care urmau să fie transmise în contul cotelor-părți valorice din patrimoniul fostelor întreprinderi agricole, a deciziei Consiliului local nr. 3.9 din 10 octombrie 2022 privind aprobarea acestui act și a deciziei nr. 1.16 din 22 februarie 2023 privind respingerea cererii prealabile.*(f.d.4-9)*.

În motivarea acțiunii, reclamantul Novac Ion a indicat că este titular al unei cote-părți valorice primite în natură din patrimoniul întreprinderii agricole SRL „Madon-Agro”, fiind înscris la poziția nr. 380 în lista proprietarilor, precum și gestionar al patrimoniului transmis celor 544 de coproprietari. În susținerea acestei calități, a invocat procesele-verbale ale comisiei de privatizare, listele de repartizare a patrimoniului și actul de primire-transmitere anexate cererii.

Reclamantul a arătat că, prin dispoziția primarului satului Dubăsarii Vechi nr. 140 din 28 septembrie 2022, a fost instituită comisia de inventariere a bunurilor imobile care urmau să fie transmise în contul cotelor-părți valorice din patrimoniul fostelor întreprinderi agricole. Ulterior, prin decizia Consiliului local Dubăsarii Vechi nr. 3.9 din 10 octombrie 2022, a fost aprobată lista bunurilor imobile cuprinse în actul de inventariere. A susținut că în această listă au fost incluse și bunuri care nu intrau în categoria celor ce urmau să fie transmise, întrucât patrimoniul fusese deja repartizat în natură coproprietarilor, conform documentelor de privatizare.

Contestând legalitatea acestor acte, reclamantul a invocat că, la momentul constituirii comisiei și efectuării inventarierii, nu fusese aprobat cadrul normativ de aplicare a art. 8[1] din Legea nr. 523/1999 cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale. În opinia sa, autoritățile locale au inițiat și desfășurat inventarierea în lipsa unei proceduri aprobate care să reglementeze constituirea comisiei și modul de inventariere a bunurilor respective.

De asemenea, a susținut că actul de inventariere nu conține data întocmirii și nu respectă cerințele Regulamentului privind inventarierea, aprobat prin Ordinul nr. 60 din 29 mai 2012. În acest sens, a invocat nerespectarea cerințelor privind identificarea bunurilor, verificarea dreptului de proprietate și a documentelor primare, evidențierea separată a bunurilor aparținând altor persoane, participarea gestionarilor și consemnarea rezultatelor inventarierii. Potrivit reclamantului, înscrierile din actul de inventariere nu corespund documentelor contabile și actelor de transmitere a patrimoniului.

Reclamantul a menționat că, prin cererea nr. 34 din 28 noiembrie 2022, a solicitat Primăriei copii autentificate ale documentelor care au stat la baza inventarierii, inclusiv actele de constatare a hotarelor, planurile geometrice și cadastrale, actele de primire-transmitere și documentele contabile care confirmă apartenența bunurilor. Prin răspunsul nr. 402 din 27 decembrie 2022, Primăria i-a comunicat că actele de primire-predare și alte documente contabile nu au fost necesare la întocmirea actului de inventariere. Acesta a contestat justificarea respectivă, susținând că verificarea acestor înscrisuri era necesară pentru stabilirea apartenenței bunurilor și a situației lor juridice.

Totodată, reclamantul a invocat nerespectarea cerințelor de transparență în procesul decizional, arătând că nu a fost informat despre inițierea elaborării deciziei nr. 3.9 din 10 octombrie 2022 și nu i-a fost asigurată posibilitatea de a participa la examinarea proiectului, deși inventarierea viza patrimoniul asupra căruia pretinde drepturi. A apreciat că actele contestate afectează dreptul său de proprietate și interesele coproprietarilor patrimoniului repartizat în natură.

În ceea ce privește procedura prealabilă, reclamantul a indicat că a aflat despre adoptarea deciziei nr. 3.9 din 10 octombrie 2022 la 18 noiembrie 2022, prin comunicarea Primăriei nr. 367. A contestat această decizie prin cererea prealabilă nr. 37 din 15 decembrie 2022, completată ulterior, însă, prin decizia Consiliului local nr. 1.16 din 22 februarie 2023, cererea prealabilă a fost respinsă.

În consecință, considerând actele contestate nelegale și vătămătoare pentru drepturile sale, reclamantul a solicitat admiterea acțiunii și anularea/revocarea dispoziției primarului nr. 140 din 28 septembrie 2022, a actului de inventariere a bunurilor care urmau să fie transmise în contul cotelor-părți valorice, a deciziei Consiliului local nr. 3.9 din 10 octombrie 2022 privind aprobarea acestui act și a deciziei nr. 1.16 din 22 februarie 2023 privind respingerea cererii prealabile.

La data de 21 iulie 2026, reprezentantul reclamanților Novac Ion, Novac Semion, Novac Maria și Lungu Ludmila, avocatul Grigorii Plăcintă, a depus cerere de concretizare a pretențiilor, în motivarea căreia a indicat că actele contestate vizează bunuri asupra cărora reclamanții dețin drepturi de proprietate, dobândite în urma repartizării și înstrăinării patrimoniului fostei întreprinderi agricole SRL „Madon-Agro”.*(f.d.193-198)*.

A menționat că, în urma divizării fostei gospodării agricole în opt grupuri, lui Novac Ion i-a fost transmis patrimoniul destinat repartizării în natură, împreună cu lista celor 544 de titulari ai cotelor-părți valorice. Ulterior, majoritatea bunurilor mobile, mașinilor și utilajelor au fost distribuite titularilor, de comun acord. În privința bunurilor care nu puteau fi partajate în natură,

coproprietarii au decis înstrăinarea acestora, împuternicindu-l pe Novac Ion, prin procuri notariale, să efectueze tranzacțiile.

În acest context, a arătat că, în anii 2011–2012, reclamanții au procurat fățarea, depozitul nr. 1 din metal și beton, depozitul nr. 1 din piatră de clcar și cântarul de 15 tone. A susținut că aceste bunuri au fost păstrate și întreținute de reclamanți, iar drepturile lor sunt confirmate prin certificatele de proprietate privată anexate cererii.

Reprezentantul reclamanților a invocat că dispoziția primarului satului Dubăsarii Vechi nr. 140 din 28 septembrie 2022, actul de inventariere întocmit în baza acesteia și decizia Consiliului sătesc Dubăsarii Vechi nr. 3.9 din 10 octombrie 2022 au fost emise cu încălcarea procedurii și afectează drepturile de proprietate ale reclamanților. A susținut că, la momentul constituirii comisiei și efectuării inventarierii, *nu fusese aprobat cadrul procedural necesar aplicării art. 8¹ din Legea nr. 523/1999 cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale*. Totodată, a menționat că *actul de inventariere nu conține data întocmirii*.

În susținerea acestor argumente, a făcut referire la Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 799 din 23 noiembrie 2022, adoptată ulterior actelor contestate. A arătat că acesta stabilește componența și atribuțiile comisiei de inventariere, informațiile obligatorii din listele de inventariere, precum și procedura de publicare a listelor, depunere și soluționare a contestațiilor. În opinia reclamanților, constituirea comisiei, efectuarea inventarierii și aprobarea listelor de bunuri nu au respectat cerințele procedurale necesare, ceea ce a determinat includerea bunurilor fără clarificarea corespunzătoare a situației lor juridice.

De asemenea, a menționat că reclamanții au încercat soluționarea amiabilă a situației. La 23 februarie 2026, aceștia au solicitat autentificarea semnăturilor conducătorului și contabilului-șef de pe certificatele de proprietate privată, precum și legalizarea acestora și a actelor de primire-transmitere prin aplicarea ștampilei Primăriei. Prin răspunsurile din 5 martie 2026 și 8 aprilie 2026, autoritatea locală a refuzat efectuarea acestor formalități, invocând existența litigiului.

În consecință, prin cererea de concretizare a pretențiilor, reprezentantul reclamanților a solicitat admiterea acțiunii și anularea, ca fiind ilegale, a dispoziției primarului satului Dubăsarii Vechi nr. 140 din 28 septembrie 2022, a actului de inventariere fără dată a bunurilor care urmau să fie transmise în contul cotelor-părți valorice și a deciziei Consiliului sătesc Dubăsarii Vechi nr. 3.9 din 10 octombrie 2022 privind aprobarea actului de inventariere.

Totodată, a solicitat obligarea Primăriei satului Dubăsarii Vechi să organizeze comisia de inventariere a bunurilor imobile care urmau să fie transmise în contul cotelor-părți valorice din patrimoniul fostei întreprinderi agricole, obligarea Consiliului sătesc Dubăsarii Vechi să emită o decizie legală de aprobare a listelor bunurilor transmise în contul acestor cote-părți, precum și încasarea din contul pârâților, în beneficiul reclamanților, a cheltuielilor de judecată suportate în proces.

<u>Poziția autorităților publice pârâte, expusă prin referință:</u>

Prin referința din 14 iunie 2023, reprezentantul Consiliului sătesc Dubăsarii Vechi și al primarului satului Dubăsarii Vechi, avocatul Andrei Briceac, a solicitat declararea acțiunii înaintate de Novac Ion la 22 martie 2023 ca inadmisibilă, iar, în subsidiar, respingerea acesteia ca neîntemeiată.*(f.d.75-77)*.

În motivarea poziției sale, reprezentantul autorităților pârâte a susținut că reclamantul nu a justificat existența unui drept vătămat prin activitatea administrativă contestată. Invocând prevederile art. 17 și art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, acesta a arătat că

admisibilitatea acțiunii presupune revendicarea încălcării unui drept propriu al reclamantului. În opinia pârâților, Novac Ion nu a prezentat probe care să confirme dobândirea, în condițiile legii, a dreptului de proprietate asupra bunurilor vizate de actele contestate.

În acest context, reprezentantul pârâților a invocat art. 510 alin. (2) din Codul civil, susținând că dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile se dobândește, cu excepțiile prevăzute de lege, la data înregistrării în Registrul bunurilor imobile. Acesta a apreciat că, pentru a pretinde vătămarea dreptului de proprietate, reclamantul trebuia să demonstreze existența acestui drept la momentul emiterii actelor administrative contestate. În lipsa unei asemenea dovezi, pârâții au considerat că actele respective nu afectează dreptul de proprietate invocat de reclamant.

Totodată, reprezentantul pârâților a susținut că actul de inventariere nu constituie un act administrativ individual, deoarece nu generează, prin el însuși, drepturi și obligații, ci reflectă o situație de fapt. Invocând art. 189 din Codul administrativ, acesta a apreciat că documentele pregătitoare și materialele care nu constituie acte administrative nu pot forma obiectul unei contestări în procedura contenciosului administrativ, motiv pentru care a solicitat declararea inadmisibilității pretenției privind anularea actului de inventariere.

Un alt motiv de inadmisibilitate invocat a fost existența, pe rolul Judecătoriei Criuleni, a cauzei de contencios administrativ nr. 3-46/2021, intentată la cererea SRL „Agronovsem" împotriva primarului satului Dubăsarii Vechi și a Consiliului sătesc Dubăsarii Vechi. Reprezentantul pârâților a susținut că respectiva cauză privește aceleași cerințe și se întemeiază pe aceleași temeiuri de drept, apreciind că sunt incidente prevederile art. 207 alin. (2) lit. c) din Codul administrativ.

Referitor la fondul litigiului, reprezentantul autorităților pârâte a arătat că actele contestate au fost emise în limitele competențelor legale ale administrației publice locale și în scopul executării art. 8¹ din Legea nr. 523/1999 cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale, intrat în vigoare la 5 septembrie 2022. Acesta a invocat obligația autorității publice locale de a asigura inventarierea bunurilor transmise sau care urmau să fie transmise în contul cotelor-părți valorice din patrimoniul fostelor întreprinderi agricole și de a adopta decizia de aprobare a listei acestora, cu respectarea normelor privind transparența decizională.

În opinia pârâților, dispoziția primarului nr. 140 din 28 septembrie 2022 și decizia Consiliului sătesc nr. 3.9 din 10 octombrie 2022 au fost adoptate pentru realizarea acestei obligații legale. Reprezentantul acestora a susținut că reclamantul nu a identificat o normă concretă încălcată la emiterea actelor și nu a ținut cont de cadrul legislativ care a determinat adoptarea lor.

De asemenea, reprezentantul pârâților a afirmat că actele contestate privesc gestionarea patrimoniului public de către administrația publică locală. Invocând Legea nr. 91/2007 privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor și Legea nr. 523/1999, acesta a arătat că autoritățile locale sunt competente să exercite atribuțiile de administrare și protecție a patrimoniului unității administrativ-teritoriale. În consecință, a apreciat că reclamantul nu a demonstrat existența unui temei pentru contestarea modului de exercitare a acestor atribuții.

Pentru aceste motive, reprezentantul autorităților pârâte a solicitat declararea inadmisibilității acțiunii, în temeiul art. 207 alin. (2) lit. c) și e) din Codul administrativ, iar, în subsidiar, respingerea acesteia ca neîntemeiată.

<u>Argumentele participanților la proces:</u>

Reclamantul Novac Ion, în ședința de judecată, a susținut integral acțiunea inițială și cererea concretizată, solicitând anularea actelor contestate și obligarea autorităților publice locale să efectueze inventarierea și să aprobe listele bunurilor în conformitate cu legislația.

Acesta a explicat că bunurile incluse în actul de inventariere fuseseră transmise în proprietate privată în procesul privatizării fostei întreprinderi agricole, iar titularii cotelor-părți valorice dețin documentele eliberate de comisia de privatizare. A susținut că, potrivit hotărârii Curții Constituționale invocate, bunurile deja transmise particularilor nu puteau fi preluate în proprietatea unității administrativ-teritoriale prin aplicarea dispozițiilor legale contestate.

Reclamantul a precizat că inițial a acționat în vederea apărării intereselor grupului de 544 de coproprietari, patrimoniul fiind încredințat în gestiunea sa prin hotărârile adoptate în procesul privatizării. Ulterior, a solicitat concretizarea acțiunii pentru apărarea drepturilor individuale ale titularilor interesați. Referitor la bunurile revendicate, a indicat „Fățarea nr. 1”, depozitul din metal-beton, depozitul din piatră de călcar și cântarul, susținând că acestea reprezintă obiecte distincte, care nu au fost individualizate corect în inventarul contestat.

În acest sens, Novac Ion a arătat că în actul de inventariere au fost incluse sub denumirea „Fățarea nr. 1” și bunuri care, potrivit documentelor de privatizare, constituie poziții separate. A invocat și neconcordanțe privind denumirea altor obiecte, inclusiv „Casa Gazoviștilor” și construcțiile de la „Ferma la pârâu”. În opinia sa, inventarierea trebuia să pornească de la procesele-verbale ale comisiei de privatizare și de la actele de transmitere, pe care Primăria le deținea încă din perioada privatizării.

Cu privire la dispoziția primarului nr. 140 din 28 septembrie 2022, reclamantul a susținut că aceasta este ilegală deoarece componența comisiei nu includea consilieri locali și nu corespundea cerințelor regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 799. Totodată, a invocat faptul că dispoziția fusese emisă anterior adoptării regulamentului respectiv.

Referitor la actul de inventariere, reclamantul a afirmat că acesta nu conține data întocmirii și nu indică suficient patrimoniul supus inventarierii. A contestat și succesiunea operațiunilor efectuate, arătând că lista bunurilor fusese discutată la audierile publice din 15 septembrie 2022, anterior constituirii comisiei prin dispoziția din 28 septembrie 2022. A declarat că nu cunoscuse despre supunerea inventarierii dezbaterilor publice.

În privința deciziei Consiliului sătesc nr. 3.9 din 10 octombrie 2022, reclamantul a invocat neconcordanța dintre aprobarea actului de inventariere și aprobarea listei bunurilor, susținând că documentația corespunzătoare nu fusese prezentată. A menționat că, după ce a aflat despre adoptarea deciziei, a contestat-o și s-a adresat ulterior comisiei de inventariere, primarului și Consiliului sătesc, fără a primi, potrivit afirmațiilor sale, răspunsuri la unele dintre cereri.

Reclamantul a mai explicat că înregistrarea drepturilor asupra bunurilor fusese îngreunată de numărul mare al coproprietarilor, de plecarea sau decesul unora dintre aceștia și de necesitatea individualizării cotelor în obiecte separate. A susținut că Primăria a refuzat autentificarea semnăturilor din certificatele prezentate, deși acest demers era necesar pentru formalizarea drepturilor. A precizat că deține certificate și acte privind procurarea unor cote-părți valorice, iar anterior nu înaintase personal o acțiune separată pentru constatarea dreptului de proprietate.

Reprezentantul reclamanților, avocatul Grigorii Plăcintă, a susținut acțiunea concretizată și a afirmat că actele primarului, ale Consiliului sătesc și ale comisiei de inventariere au fost întocmite cu încălcarea cadrului legal introdus prin Legea nr. 214/2022. Acesta a arătat că legea prevedea adoptarea de către Guvern a regulamentului de aplicare, însă autoritățile locale au întocmit actele contestate înaintea aprobării acestuia și, în opinia sa, nu au respectat cerințele regulamentului nici ulterior.

Avocatul a susținut că efectuarea unei inventarieri conforme legii și întocmirea listelor corespunzătoare ar permite identificarea bunurilor și determinarea cotelor deținute de persoanele interesate. A explicat că reclamanții întâmpinaseră dificultăți la înregistrarea drepturilor deoarece asupra aceluiași obiect existau cote aparținând mai multor persoane, unele fiind în vârstă, bolnave sau decedate. Întrebat despre data eliberării certificatelor de proprietate privată, a declarat că nu o cunoaște, apreciind însă că documentele justifică adresarea reclamanților în instanță.

În cadrul pledoariilor, reprezentantul reclamanților a reiterat necesitatea anulării actelor contestate, susținând că neconcordanțele privind numerele cadastrale și suprafețele împiedică înregistrarea drepturilor titularilor cotelor-părți valorice. Reclamantul Novac Ion a susținut poziția avocatului său.

Reprezentantul pârâților, avocatul Andrei Briceac, a menținut poziția expusă în referință, solicitând declararea acțiunii ca inadmisibilă, iar, în subsidiar, respingerea acesteia ca neîntemeiată. Acesta a susținut că reclamantul nu a demonstrat existența unui drept asupra bunurilor vizate de actele contestate și, în consecință, nu a justificat vătămarea unui drept propriu.

Avocatul a apreciat că stabilirea dreptului de proprietate asupra bunurilor trebuie examinată într-un litigiu distinct, prin utilizarea mecanismului prevăzut de art. 8^1 alin. (5) din Legea nr. 523/1999. A contestat suficiența probatorie a proceselor-verbale din anii 2000–2001 și veridicitatea certificatelor de proprietate privată anexate ulterior, susținând că acestea din urmă ar fi fost întocmite recent. Afirmațiile privind caracterul fals al unor înscrisuri au fost formulate ca obiecții ale părții pârâte.

Referitor la procedura administrativă, reprezentantul pârâților a afirmat că cererile adresate autorităților locale au fost examinate în limitele competențelor și cu respectarea procedurii. A menționat că dosarul administrativ cuprinde cererile deținute de autoritate și că nu identificase în acesta unele dintre adresările invocate de reclamant către comisia de inventariere.

În susținerea legalității actelor, avocatul a arătat că inventarierea a fost inițiată ca urmare a modificărilor operate în anul 2022 la Legea nr. 523/1999. A afirmat că actele contestate au fost supuse controlului Cancelariei de Stat și că nu au fost formulate obiecții. Cu privire la componența comisiei, a apreciat că lipsa unui consilier local nu afectează, în fond, legalitatea dispoziției primarului.

Reprezentantul pârâților a reiterat că actul de inventariere nu constituie un act administrativ susceptibil de contestare separată. Totodată, a confirmat desfășurarea audierilor publice la 15 septembrie 2022. În privința publicării proiectului pe pagina web a Primăriei, a declarat că nu cunoaște personal dacă publicarea a avut loc, făcând referire la mențiunea din documentația prezentată.

Avocatul Andrei Briceac a mai afirmat că bunurile cuprinse în inventar au fost înregistrate cadastral ca proprietate a Primăriei în anul 2023, în urma adoptării deciziei de aprobare, susținând că procedura legală fusese respectată. În cadrul pledoariilor, acesta a menținut solicitarea de declarare a inadmisibilității acțiunii și, în subsidiar, de respingere a acesteia ca neîntemeiată.

Chestiunea admisibilității acțiunii:

Conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu, stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate de expunerile participanților sau de cererile acestora privind reclamarea probelor.

Potrivit art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ. Dacă acțiunea este inadmisibilă, aceasta se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Verificarea admisibilității presupune stabilirea competenței materiale și teritoriale a instanței, a respectării cerințelor privind forma și conținutul cererii și a împuternicirilor de reprezentare, a posibilității reclamantului de a revendica încălcarea unui drept propriu, a respectării procedurii prealabile și a termenului de sesizare, atunci când acestea sunt obligatorii, precum și a inexistenței impedimentelor procesuale prevăzute de art. 207 alin. (2) din Codul administrativ. Condițiile respective se examinează în funcție de natura fiecărei pretenții și de situația procesuală a fiecărui reclamant.

Prin acțiunea inițială, Novac Ion a solicitat anularea dispoziției primarului nr. 140 din 28 septembrie 2022, a actului de inventariere întocmit în cadrul procedurii respective, a deciziei Consiliului sătesc nr. 3.9 din 10 octombrie 2022 și a deciziei nr. 1.16 din 22 februarie 2023, adoptate în procedura prealabilă. Prin cererea concretizată din 21 iulie 2026 au fost formulate și pretenții privind obligarea autorităților publice locale să organizeze comisia de inventariere și să adopte decizia de aprobare a listelor bunurilor, în numele reclamanților Novac Ion, Novac Semion, Novac Maria și Lungu Ludmila.

Referitor la obiecția întemeiată pe art. 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, instanța reține că, la etapa admisibilității, se verifică posibilitatea reclamantului de a revendica încălcarea unui drept propriu prin activitatea administrativă contestată. Această verificare nu presupune soluționarea definitivă a chestiunilor privind existența și întinderea dreptului de proprietate sau constatarea nelegalității actelor contestate.

În speță, Novac Ion invocă afectarea unor drepturi patrimoniale proprii, întemeindu-și susținerile pe calitatea de titular al unei cote-părți valorice și pe înscrisurile privind repartizarea și transmiterea patrimoniului fostei întreprinderi agricole. Novac Semion, Novac Maria și Lungu Ludmila invocă, la rândul lor, drepturi asupra unor bunuri individualizate și prezintă înscrisuri în susținerea acestora, ca certificatele de proprietate privată deținute de aceste încă din anul 1999, care le-au fost eliberate în baza procesului-verbal nr.2 din 04.10.1999 și a deciziei comisiei de privatizarea bunurilor întreprinderii agricole SRL „ Madon Agro”. Prin urmare, pretențiile nu sunt formulate exclusiv în apărarea unui interes general privind respectarea legalității. Lipsa înregistrării cadastrale sau a unei hotărâri judecătorești de constatare a proprietății nu constituie, prin ea însăși, un motiv suficient pentru a exclude posibilitatea revendicării încălcării unui drept propriu. Ba mai mult, conform extrasul bunurile imobile au fost înregistrate nu provizoriu, dar cu drept de proprietate, încît partea reclamantă în temeiul certificatelor pe care le dețin sunt lipsiți de a-și înregistra cota parte valorică din aceste bunuri. Aprecierea valorii probatorii a înscrisurilor și stabilirea vătămării efective țin de examinarea fondului.

În ceea ce privește actul de inventariere, eventuala sa calificare drept operațiune administrativă nu exclude verificarea acestuia concomitent cu actul administrativ individual prin care a fost aprobat. Potrivit art. 15 alin. (2) din Codul administrativ, operațiunile administrative pot fi contestate împreună cu actul administrativ individual. În prezenta cauză, inventarul este contestat concomitent cu decizia Consiliului sătesc nr. 3.9 din 10 octombrie 2022. În consecință, obiecția privind imposibilitatea contestării separate a inventarului nu justifică declararea inadmisibilității acestei pretenții pentru motivul invocat.

Referitor la existența unui alt litigiu, instanța reține că aplicarea art. 207 alin. (2) lit. c) din Codul administrativ presupune identitatea cumulativă a părților, obiectului și temeiurilor de drept ale acțiunilor.

Pârâții au invocat cauza nr. 3-46/2021, intentată de SRL „Agronovsem” împotriva autorităților publice locale din satul Dubăsarii Vechi. Potrivit informațiilor prezentate, reclamant în respectiva cauză este o persoană juridică distinctă de reclamanții din prezentul proces. Exercitarea de către Novac Ion a unor atribuții de reprezentare sau administrare a societății nu determină identitatea dintre acesta, în calitate de persoană fizică, și persoana juridică reprezentată. Prin urmare, nu este demonstrată identitatea părților, necesară pentru constatarea litispendenței.

Nici existența cauzei nr. 3-44/23, formulate de Lungu Svetlana împotriva acelorași autorități publice, nu demonstrează identitatea părților cu cele din prezentul proces. Coincidența actului administrativ contestat și a autorităților pârâte nu este suficientă pentru aplicarea art. 207 alin. (2) lit. c) din Codul administrativ. Totodată, dispozitivul hotărârii prezentate în acea cauză nu atestă caracterul său definitiv. În consecință, informațiile prezentate nu justifică reținerea impedimentului procesual invocat de pârâți.

În privința acțiunii inițiale formulate de Novac Ion, înscrisurile prezentate confirmă parcurgerea procedurii prealabile, cererea din 15 decembrie 2022 fiind soluționată prin decizia Consiliului sătesc nr. 1.16 din 22 februarie 2023. Acțiunea a fost depusă la 22 martie 2023, în interiorul termenului de 30 de zile chiar și prin raportare la data adoptării deciziei de soluționare a cererii prealabile. Această constatare privește acțiunea inițială a lui Novac Ion.

Pentru pretențiile de obligare formulate prin cererea concretizată, verificarea admisibilității privește existența solicitărilor adresate anterior autorităților competente, persoanele care le-au formulat și împuternicirile acestora, obiectul solicitărilor, răspunsurile autorităților ori nesoluționarea în termenul legal, precum și respectarea procedurii prealabile și a termenelor aplicabile.

Din înscrisurile anexate rezultă existența unor demersuri din anul 2023 privind convocarea comisiei de inventariere, clarificarea situației bunurilor și întocmirea unui nou inventar. Aceste demersuri sunt relevante pentru verificarea condițiilor procedurale aferente pretențiilor de obligare. Cererile din anul 2026 privind autentificarea semnăturilor au însă un obiect distinct și nu pot fi asimilate automat solicitărilor de constituire a comisiei și de aprobare a listelor.

Admiterea spre examinare a cererii concretizate în ședința din 10 septembrie 2026 nu înlocuiește verificarea distinctă a condițiilor de admisibilitate pentru fiecare pretenție și fiecare reclamant. Prin urmare, constatările privind procedura prealabilă și termenul respectat de Novac Ion la depunerea acțiunii inițiale nu pot fi extinse automat asupra pretențiilor conxretizate prin majorate și asupra celorlalți reclamanți.

<u>Competența jurisdicțională material-teritorială:</u>

Potrivit art. 191 alin. (1) din Codul administrativ, judecătoriile soluționează în fond acțiunile în contencios administrativ, cu excepția celor atribuite prin lege competenței altor instanțe. Prezenta cauză privește contestarea unor acte emise de autoritățile administrației publice locale și obligarea acestora la desfășurarea unor activități administrative, fără a se încadra în excepțiile de la competența judecătoriilor.

Conform art. 196 alin. (1) din Codul administrativ, acțiunea se depune la instanța în a cărei rază teritorială își are sediul autoritatea publică care a desfășurat activitatea administrativă contestată, dacă legea nu prevede altfel.

În speță, Primăria satului Dubăsarii Vechi și Consiliul sătesc Dubăsarii Vechi își au sediul în satul Dubăsarii Vechi, raionul Criuleni. Prin urmare, examinarea prezentei acțiuni ține de competența materială și teritorială a Judecătoriei Criuleni, sediul central.

Aprecierea fondului acțiunii:

Pretențiile privind anularea dispoziției nr. 140 din 28 septembrie 2022 și a actului de inventariere întocmit în baza acesteia:

Examinând în ansamblu pretențiile privind anularea dispoziției primarului satului Dubăsarii Vechi nr. 140 din 28 septembrie 2022 și a actului de inventariere întocmit în baza acesteia, instanța reține că actele contestate reprezintă etape succesive ale aceleiași proceduri administrative. Prin dispoziție a fost constituită comisia, a fost stabilit obiectul inventarierii și s-a prevăzut prezentarea rezultatelor spre aprobarea Consiliului local, iar prin actul de inventariere au fost consemnate bunurile identificate în cadrul procedurii astfel organizate. Legalitatea acestora urmează a fi apreciată în corelație, cu examinarea atât a cadrului inițial stabilit de autoritate, cât și a verificărilor care au fundamentat rezultatele inventarierii.

La data emiterii dispoziției, art. 8^1 alin. (1) din Legea nr. 523/1999 prevedea obligația autorității administrației publice locale de a asigura inventarierea bunurilor transmise sau care urmau să fie transmise în contul cotelor-părți valorice din patrimoniul fostelor întreprinderi agricole. Prin urmare, competența autorității de a organiza inventarierea și necesitatea îndeplinirii acestei obligații legale nu sunt puse la îndoială. Controlul de legalitate privește însă modul în care autoritatea a delimitat obiectul procedurii, a cercetat situația bunurilor și a fundamentat includerea acestora în inventarul înaintat spre aprobare.

Norma legală cuprinde două situații distincte: bunurile deja transmise în contul cotelor-părți valorice și bunurile care urmau să fie transmise în acest scop. În consecință, procedura trebuia organizată astfel încât să permită identificarea bunurilor și verificarea operațiunilor de repartizare și transmitere realizate anterior. Această distincție era esențială pentru stabilirea situației juridice a bunurilor și pentru protejarea drepturilor persoanelor care invocau dobândirea lor în cadrul privatizării.

Dispoziția nr. 140 din 28 septembrie 2022 a definit obiectul activității comisiei prin raportare numai la bunurile „care urmau să fie transmise”, fără să explice modul în care urmau să fie identificate și examinate bunurile deja repartizate în natură. Deși dispoziția indică norme legale și stabilește componența comisiei, aceasta nu expune împrejurările de fapt care justifică delimitarea respectivă și nici raportul dintre obiectul inventarierii și operațiunile anterioare de transmitere, reflectate în documentele de privatizare invocate în cauză.

Instanța subliniază că simpla utilizare a unei formulări incomplete nu ar justifica, prin ea însăși, anularea dispoziției. În speță însă, această delimitare trebuie apreciată în legătură cu verificările efectuate în cadrul inventarierii și cu explicațiile oferite de autoritate. Din această perspectivă, răspunsul Primăriei nr. 402 din 27 decembrie 2022 prezintă relevanță, întrucât autoritatea a raportat inventarierea la construcțiile amplasate pe terenul administrației publice locale, parțial neînregistrate, și a considerat că actele de primire-predare și documentele solicitate nu erau necesare.

Răspunsul ulterior nu constituie un temei autonom pentru constatarea nelegalității dispoziției la data emiterii sale, dar explică modul în care autoritatea a interpretat și a aplicat obiectul procedurii. Poziția exprimată nu clarifică delimitarea inițială, ci evidențiază că documentele privind transmiterile anterioare nu au fost considerate necesare pentru stabilirea situației bunurilor inventariate.

Potrivit art. 22 și art. 92 din Codul administrativ, autoritatea publică are obligația de a cerceta din oficiu împrejurările relevante și de a lua în considerare toate faptele importante pentru soluționarea cazului, inclusiv cele favorabile participanților. În procedura examinată,

această obligație presupunea verificarea documentelor de privatizare, de repartizare și de transmitere, precum și confruntarea acestora cu bunurile identificate de comisie.

Autoritatea nu era obligată să accepte necritic înscrisurile invocate de persoanele interesate, însă trebuia să le examineze și să explice, pe baza conținutului lor și a celorlalte probe, dacă acestea se refereau la bunurile inventariate și ce relevanță prezentau pentru situația lor juridică. Considerarea actelor de primire-predare ca fiind nenecesare a lăsat necercetată o împrejurare esențială: dacă bunurile fuseseră deja transmise în contul cotelor-părți valorice, cui și în ce proporții.

Amplasarea construcțiilor pe terenul administrației publice locale și lipsa înregistrării cadastrale nu puteau înlocui această cercetare. Ele nu ofereau, prin ele însele, un fundament suficient pentru tratarea bunurilor ca fiind încă netransmise și nici pentru înlăturarea documentelor privind operațiunile anterioare de privatizare.

Deficiența cercetării se reflectă și în conținutul actului de inventariere, care nu explică raportul dintre bunurile înscrise în acesta și mijloacele fixe individualizate în actul de transmitere din anul 2001. Astfel, sub denumirea „Fățarea nr. 1” sunt indicate trei construcții cadastrale, în timp ce documentele istorice individualizează separat fățarea, două depozite și cântarul de 15 tone. Inventarul nu precizează dacă poziția respectivă cuprinde toate aceste obiecte, numai unele dintre ele sau alte construcții și nu indică verificările pe baza cărora a fost stabilită corespondența.

Această neconcordanță privește identitatea bunurilor, nu doar denumirea lor. În lipsa unei corespondențe explicate și verificabile între obiectele menționate în documentele de transmitere și construcțiile incluse în inventar, nu poate fi stabilit cu suficientă certitudine ce bunuri au fost supuse procedurii și în ce măsură acestea coincid cu bunurile asupra cărora reclamantul invocă drepturi rezultate din privatizare.

Pentru alte poziții, identificatoarele cadastrale incomplete și lipsa informațiilor privind suprafața sporesc incertitudinea individualizării, în măsura în care celelalte înscrisuri nu permit identificarea neechivocă a obiectelor. Planurile geometrice anexate contribuie la localizarea unor construcții, însă nu demonstrează, prin ele însele, titularul dreptului de proprietate și nu suplinesc examinarea documentelor privind repartizarea și transmiterea acestora.

Absența datei întocmirii actului de inventariere se apreciază împreună cu celelalte deficiențe. Această omisiune nu justifică singură anularea, dar nu permite verificarea exactă a momentului în care comisia și-a finalizat constatările și a succesiunii operațiunilor care au precedat prezentarea inventarului spre aprobare.

Totodată, procesul-verbal al audierilor publice din 15 septembrie 2022 atestă discutarea unei liste anterior constituirii comisiei prin dispoziția din 28 septembrie 2022. Această împrejurare nu demonstrează inexistența audierilor și nici nu exclude posibilitatea verificării ulterioare a listei. Ea impunea însă clarificarea verificărilor efectuate de comisie, a eventualelor modificări aduse listei inițiale și a documentelor care au fundamentat forma înaintată spre aprobare. În lipsa acestor explicații, discutarea anterioară a listei nu poate suplini cercetarea situației bunurilor de către comisia constituită în acest scop.

Apreciate cumulativ, împrejurările constatate evidențiază o legătură între delimitarea incompletă a obiectului procedurii prin dispoziția contestată și insuficiența verificărilor reflectate în actul de inventariere. Astfel, neclaritatea cadrului inițial nu a fost înlăturată în cursul procedurii prin examinarea documentelor de transmitere și stabilirea corespondenței dintre bunurile istorice și cele inventariate.

Legătura acestor deficiențe cu drepturile patrimoniale invocate de reclamant rezultă din includerea în procedură a unor bunuri a căror identitate și situație a transmiterii nu au fost suficient clarificate. Instanța nu stabilește, prin această constatare, titularul dreptului de proprietate asupra fiecărui bun, ci reține că autoritatea nu putea fundamenta măsura contestată fără examinarea înscrisurilor relevante și fără explicarea încadrării bunurilor în situațiile prevăzute de lege.

Dispoziția nu a transferat, prin ea însăși, dreptul de proprietate, însă a stabilit cadrul concret în care a fost realizată inventarierea. La rândul său, actul de inventariere a consemnat rezultatele acestei proceduri și a constituit fundamentul factual al aprobării ulterioare și înregistrării dreptului de proprietate. Prin urmare, viciile constatate privesc atât organizarea procedurii, cât și rezultatul acesteia, iar anularea nu se întemeiază exclusiv pe raportul de succesiune dintre cele două acte, ci pe deficiențele proprii ale fiecăruia, examinate în corelație.

În ceea ce privește actul de inventariere, legalitatea acestuia, ca operațiune administrativă pregătitoare, se examinează împreună cu decizia Consiliului local prin care a fost aprobat. Aprobarea inventarului nu înlătură lipsurile cercetării, ci preia rezultatele acesteia în actul administrativ final. În consecință, înlăturarea inventarului aprobat trebuie corelată cu soluția asupra deciziei de aprobare.

Constatările instanței nu se întemeiază pe aplicarea retroactivă a Hotărârii Guvernului nr. 799/2022, ci pe obiectul inventarierii stabilit prin art. 8^1 alin. (1) din Legea nr. 523/1999 și pe obligațiile de cercetare și apreciere a faptelor relevante, aplicabile la desfășurarea procedurii.

Prin urmare, instanța constată că dispoziția nr. 140 din 28 septembrie 2022 și actul de inventariere, fără dată întocmit în baza acesteia sunt afectate de deficiențe substanțiale privind delimitarea obiectului procedurii, cercetarea transmiterilor anterioare și individualizarea bunurilor. Aceste deficiențe au împiedicat stabilirea unei situații de fapt suficiente și verificabile și au afectat fundamentul măsurii administrative referitoare la bunurile asupra cărora reclamantul invocă drepturi. Or, se cunoștea că aceste bunuri au aparținut SRL „Madon -Agro”, că în baza deciziei de privatizare a bunurilor întreprinderii agricole, a fost acordată cota parte valorică în natură din întreprinderea agricolă deținătorilor cotelor părți în număr de 544 de persoane.

De asemenea, aici se va puncta că prin Legea nr.214 din 21 iulie 2022 au fost operate modificări la Legea nr.523/1999 cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale prin completarea cu articolul 8^1 cu următorul cuprins dobândirea dreptului de proprietate a unităților administrativ-teritoriale asupra bunurilor transmise sau care urmau a fi transmise în contul cotelor-părți valorice din patrimonial fostelor întreprinderi Agricole.

Art. II. – Guvernul, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi:

a) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege;

b) va asigura elaborarea și aprobarea actelor normative necesare pentru aplicarea prezentei legi.

Aceste modificări au intrat în vigoare în data de 05 septembrie 2022.

Potrivit modificărilor operate, dispoziția primarului și actul de inventariere este bazat pe prevederile art. 8/1 alin. (1) al Legii care stipulează că „Autoritatea administrației publice locale asigură inventarierea bunurilor transmise sau care urmau a fi transmise în contul cotelor-părți valorice din patrimoniul fostelor întreprinderi agricole, precum și adoptarea deciziei de aprobare a listei acestora, cu respectarea normelor aplicabile pentru asigurarea transparenței în procesul decizional.”

Însă la capitolul IV Dispoziții finale la art.14 al Legii nr.523/1999 s-a prevăzut explicit că inventarierea proprietăţii publice a unităţilor se va efectua de către structuri abilitate de Guvern în decurs de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

În acest sens, în termen de 3 luni a fost aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.799 din 23 noiembrie 2022 Regulamentul privind modul de inventariere a bunurilor transmise sau care urma a fi transmise în contul cotelor-părți valorice din patrimoniul fostelor întreprinderi agricole.

Respectiv, autoritatea publică locală neținând cont de dispozițiile finale și anume a art. 14 al Legii nr.523/1999 fără a aștepta aprobarea Regulamentului ce ține de procedura de inventariere a efectuat o inventariere fără a se axa pe un careva Regulamentul s-au măcar pe ordinul nr.60 din 29.05.2012, emis de Ministerul Finanțelor, care prevedea la acel moment procedura de inventariere.

Tot aici, instanța va mai reține că deși dispoziția de inventariere este datată cu data de 28 septembrie 2022, instanța atrage atenția că comisia de inventariere este constituită conform Regulamentul aprobat în data de 23 noiembrie 2022 prin Hotărîrea de Guvern nr.799.

Prin urmare, autoritatea publică locală și-a exercitat dreptul arbitrar prevăzut de lege, ignorând faptul că pot fi afectate și drepturile altor persoane și fără a aștepta aprobarea procedurii și modalității de efectuare a inventarierii, care explicit prevede cine sunt membrii comisiei, cum are loc inventarierea, cum au loc dezbaterile publice, cine poate contesta actul de inventariere.

În consecință, se impune anularea dispoziției nr. 140 din 28 septembrie 2022 și, în corelație cu anularea deciziei de aprobare, a actului de inventariere întocmit în baza acesteia, în limitele obiectului acțiunii și ale dreptului vătămat.

<u>Pretenția privind anularea deciziei nr. 3.9 din 10 octombrie 2022:</u>

Prin decizia nr. 3.9 din 10 octombrie 2022, Consiliul sătesc Dubăsarii Vechi a aprobat lista bunurilor imobile cuprinse în actul de inventariere întocmit în baza dispoziției primarului nr. 140 din 28 septembrie 2022. Aprobarea listei constituie o etapă a mecanismului prevăzut de art. 8^1 din Legea nr. 523/1999, cu consecințe asupra înregistrării și regimului juridic al bunurilor incluse. Prin urmare, decizia nu reprezintă o simplă confirmare a existenței fizice a construcțiilor.

Instanța reține că adoptarea acestei decizii presupunea verificarea identității bunurilor, a proveniență lor și a situației repartizării în contul cotelor-părți valorice. Distincția dintre bunurile de utilitate publică și celelalte bunuri impunea stabilirea situației fiecărei poziții, astfel încât regimul juridic aplicabil să nu fie dedus exclusiv din denumirea construcției, amplasarea acesteia sau lipsa înregistrării drepturilor particularilor.

Documentele privind repartizarea patrimoniului SRL „Madon-Agro” în anul 2001 erau relevante pentru această examinare. Procesele-verbale, lista beneficiarilor și actul de primire-transmitere consemnează operațiuni anterioare de repartizare în natură, care trebuiau confruntate cu pozițiile inventarului înaintea aprobării listei.

Această necesitate rezultă și din interpretarea formulată prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 13 din 30 aprilie 2024, potrivit căreia art. 8^1 alin. (2) și (3) nu se aplică bunurilor transmise titularilor și înregistrate, precum și bunurilor transmise, aflate în posesia titularilor, dar neînregistrate. În consecință, lipsa înregistrării cadastrale nu putea constitui, singură, justificarea aplicării acestor dispoziții asupra bunurilor revendicate.

În speță, decizia contestată și inventarul aprobat nu explică modul în care au fost examinate documentele de repartizare, corespondența dintre bunurile menționate în acestea și construcțiile cadastrale incluse în listă ori proporțiile asupra cărora au fost constituite drepturi. Atestându-se lipsa indentificării bunului, ce este construcție, obiectiv de infrastructură tehnico-edilitară etc.);

destinația bunului (de exemplu, școală, baraj etc.); suprafața, gradul de executare a construcției, uzura, domeniul public sau privat, denumirea persoanei fizice/juridice care gestionează bunul.

Este relevantă neconcordanța dintre evidențierea separată a fățării, a celor două depozite și a cântarului în documentele istorice și includerea mai multor construcții cadastrale sub denumirea comună „Fățarea nr. 1”.

Răspunsul Primăriei nr. 402 din 27 decembrie 2022, prin care actele de primire-predare au fost considerate nenecesare inventarierii, confirmă că documentele susceptibile să clarifice repartizarea anterioară nu au fost tratate ca elemente necesare fundamentării listei. Amplasarea construcțiilor pe terenul administrației publice locale și identificarea lor fizică nu suplinesc verificarea apartenenței juridice.

Referințele generale la lege din preambulul deciziei, avizul comisiei de specialitate și votul Consiliului nu înlocuiesc expunerea considerentelor de fapt care justifică includerea bunurilor și aplicarea regimului legal corespunzător. Nici absența obiecțiilor în cadrul controlului administrativ nu înlătură necesitatea verificării judecătorești a fundamentului deciziei.

Instanța ia în considerare existența audierilor publice din 15 septembrie 2022. Totuși, desfășurarea acestora anterior constituirii comisiei de inventariere nu demonstrează, prin ea însăși, că lista aprobată ulterior a rezultat din verificarea documentelor de repartizare și din examinarea situației juridice a bunurilor. În consecință, anularea nu se întemeiază pe afirmarea inexistenței audierilor, ci pe insuficiența cercetării și fundamentării listei aprobate.

Deficiențele constatate privesc fundamentul comun al întocmirii și aprobării inventarului: includerea bunurilor fără documentarea verificării repartizării anterioare și fără explicarea situației juridice relevante pentru aplicarea mecanismului legal. Aceste lipsuri nu se reduc la o eroare materială izolată, referitoare la o singură poziție, ci afectează caracterul complet și verificabil al cercetării pe baza căreia Consiliul a aprobat lista.

Instanța a examinat posibilitatea menținerii parțiale a deciziei. Totuși, din inventar și din materialele justificative nu poate fi delimitată o parte autonomă a listei pentru care identificarea bunurilor, verificarea transmiterilor anterioare și fundamentarea includerii să fie suficient documentate. Separarea formală a bunurilor în poziții distincte nu demonstrează, prin ea însăși, că fiecare poziție beneficiază de un fundament factual și juridic independent. În aceste condiții, anularea numai a anumitor poziții nu ar înlătura viciul comun al cercetării care a stat la baza aprobării listei.

În privința bunurilor revendicate de reclamanți, neclarificarea documentelor de repartizare și a corespondenței dintre obiectele istorice și construcțiile inventariate afectează interesele patrimoniale invocate, întrucât lista aprobată constituie temei pentru aplicarea mecanismului de înregistrare prevăzut de lege. Anularea integrală se justifică prin deficiențele care afectează fundamentul întregii liste și imposibilitatea delimitării unei părți legal fundamentate, iar nu prin recunoașterea unor drepturi ale reclamanților asupra tuturor bunurilor inventariate.

Pentru aceste motive, instanța constată că decizia Consiliului sătesc Dubăsarii Vechi nr. 3.9 din 10 octombrie 2022 a fost adoptată pe baza unui inventar insuficient cercetat și fundamentat, fără clarificarea împrejurărilor esențiale privind repartizarea, identitatea și situația juridică a bunurilor. Întrucât deficiențele constatate afectează fundamentul comun al listei aprobate și nu permit menținerea unei părți autonome, suficient verificate, pretenția este întemeiată, iar decizia nr. 3.9 din 10 octombrie 2022 urmează a fi anulată integral, împreună cu actul de inventariere aprobat prin aceasta.

<u>Cu privire la pretențiile de obligare a autorităților publice și compensare a cheltuielilor de judecată</u>

În ceea ce privește pretențiile privind obligarea Primăriei satului Dubăsarii Vechi să organizeze comisia de inventariere și obligarea Consiliului sătesc Dubăsarii Vechi să emită o decizie de aprobare a listelor bunurilor transmise în contul cotelor-părți valorice, instanța reține că acestea necesită o examinare distinctă de cerințele privind anularea actelor administrative contestate. Constatarea nelegalității actelor emise nu determină, prin ea însăși, existența dreptului reclamanților la dispunerea tuturor măsurilor solicitate.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. b) și c) din Codul administrativ, obligarea autorității publice la emiterea unui act administrativ individual sau la realizarea unei acțiuni presupune stabilirea caracterului întemeiat al pretenției. În acest scop, trebuie să rezulte atât obligația concretă a autorității, cât și dreptul reclamanților de a solicita executarea acesteia în forma revendicată.

Articolul 8^1 alin. (1) din Legea nr. 523/1999 stabilește obligația autorității administrației publice locale de a asigura inventarierea bunurilor transmise sau care urmau să fie transmise în contul cotelor-părți valorice și aprobarea listei acestora, cu respectarea cerințelor de transparență și în conformitate cu respectarea Hotărîrii Guvernului nr.799 din 23 noiembrie 2022 privind aprobarea Regulamentului privind modul de inventariere a bunurilor transmise sau care urmau a fi transmise în contul cotelor-părți valorice din patrimoniul fostelor întreprinderi agricole.

Existența acestei obligații generale nu dispensează însă instanța de verificarea condițiilor pentru admiterea măsurilor concrete solicitate în prezentul litigiu.

Anularea dispoziției nr. 140 din 28 septembrie 2022 înlătură cadrul nelegal în care a fost organizată inventarierea examinată. Această constatare nu este suficientă, în sine, pentru a impune constituirea unei noi comisii în forma solicitată de reclamanți. În raport cu motivele și probele prezentate, nu a fost demonstrat un temei distinct pentru dispunerea acestei măsuri concrete prin hotărârea judecătorească. În consecință, pretenția de obligare a Primăriei la organizarea comisiei de inventariere se respinge ca neîntemeiată. Soluția nu înlătură obligațiile care revin autorității în temeiul legii.

În privința obligării Consiliului sătesc să aprobe listele bunurilor, instanța reține că emiterea unei asemenea decizii presupune o inventariere legal desfășurată și clarificarea situației bunurilor. Or, neconcordanțele privind identitatea construcțiilor, corespondența acestora cu documentele de repartizare și întinderea drepturilor invocate sunt tocmai împrejurările care au determinat anularea inventarului și a deciziei de aprobare.

Materialele examinate nu permit stabilirea unui conținut suficient de determinat al listei care ar putea fi legal aprobată în forma revendicată. Anularea actelor contestate nu echivalează cu validarea integrală a listei propuse de reclamanți și nici cu stabilirea drepturilor asupra tuturor bunurilor vizate. În consecință, nu sunt întrunite condițiile pentru obligarea Consiliului la emiterea actului solicitat, această pretenție urmând a fi respinsă ca neîntemeiată, conform art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ.

Referitor la cheltuielile de judecată, în temeiul art. 195 din Codul administrativ, sunt aplicabile în mod corespunzător dispozițiile Codului de procedură civilă. Potrivit art. 94 și art. 96 din acest cod, compensarea presupune dovedirea cheltuielilor aferente procesului, iar în cazul asistenței juridice se verifică și caracterul real, necesar și rezonabil al acestora.

Admiterea parțială a acțiunii nu constituie, prin ea însăși, un motiv de respingere a cheltuielilor, dar nici nu determină acordarea automată a sumelor solicitate. Instanța trebuie să poată stabili, din înscrisurile prezentate, cheltuielile compensabile și legătura acestora cu examinarea cauzei.

Apreciind înscrisurile prezentate în susținerea acestei cerințe, instanța constată că acestea nu oferă un fundament probatoriu suficient pentru stabilirea cheltuielilor compensabile aferente

prezentului litigiu. Prin urmare, cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată se respinge integral ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 195, art. 224 alin. (1) lit. a) și f), art. 231 alin. (1) și art. 232 alin. (1) din Codul administrativ, instanța de judecată

HOTĂRĂŞTE:

Se admite parțial acţiunea concretizată din 21.07.2026 înaintată de Novac Ion, Novac Semion, Novac Maria și Lungu Ludmila împotriva primăriei Dubăsarii Vechi și a Consiliului sătesc, Dubăsarii Vechi, *cu privire la anularea actelor administrative defavorabile şi obligarea emiterii actului administrativ favorabil.*

Se anulează ca fiind *ilegală* dispoziția primarului s.Dubăsarii Vechi , r-nul Criuleni nr.140 din 28 septembrie 2022 și actul de inventariere a bunurilor care urmau să fie transmise în contul cotelor părți valorice.

Se anulează decizia Consiliului sătesc Dubăsarii Vechi, r-nul Criuleni nr.3.9 din 10 octombrie 2022 cu privire la aprobarea actului de inventariere a bunurilor care au fost transmise în contul cotelor părți valorice.

În rest cerințele, se resping ca neîntemeiate.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Criuleni, sediul Central, în termen de 30 zile din ziua pronunţării dispozitivului.

Președintele ședinței
Judecătorul /semnat/ Arapu -Buţco Alina
Copia veridică
Judecătorul Arapu-Buțco Alina